

**Pendakwa Raya lwn Bazleh Saeid Saleh dan satu lagi**

A

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO  
 B-05-128-05 TAHUN 2013 (IRN)  
 AZAHAR MOHAMED, MOHTARUDIN BAKI DAN HAMID SULTAN  
 HHMR  
 17 JUN 2014

B

*Prosedur Jenayah — Rayuan — Rayuan terhadap pelepasan dan pembebasan — Rayuan oleh pihak pendakwaan — Tertuduh-tertuduh dituduh mengedar dadah berbahaya — Berat kasar ekhibit-ekhibit dadah — Perbezaan berat kasar yang ditimbang oleh pegawai polis dengan ahli kimi — Sama ada perbezaan ketara — Sama ada perbezaan dijelaskan — Sama ada kegagalan menjelaskan perbezaan ketara antara berat kasar dadah-dadah memudaratkan kes pendakwaan — Akta Dadah Berbahaya 1952 s 39B(1)(a) — Prinsip kes Zaifull bin Muhammad v Public Prosecutor and another appeal*

C

Di Mahkamah Tinggi, responden-responden telah dituduh di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('ADB') kerana mengedar dadah berbahaya. Kedua-dua responden dikatakan telah melakukan kesalahan tersebut di Lapangan Terbang Kuala Lumpur ('KLIA'). Kedua-dua responden tiba di KLIA membawa beg-beg berasingan dan dilihat oleh inspektor polis ('SP6') seperti mencurigakan. SP6 kemudiannya menahan mereka ketika mereka menuju ke laluan luar dan mengimbas beg-beg tersebut. Oleh kerana tiada sebarang objek yang mencurigakan dikesan, pemeriksaan lanjut yang rapi dijalankan dan dua bungkusan berlapis plastik lutsinar mengandungi bahan kristal disyaki dadah telah dijumpai di bahagian dalam lantai ruang kiri dan kanan beg. SP6 telah menimbang berat kasar kedua-dua bungkusan dan jumlah yang diperolehi masing-masing adalah 4,050g dan 4,150g. Sebaliknya, analisis di Jabatan Kimia Malaysia yang mengesahkan bahawa bahan kristal yang dirampas daripada beg-beg responden pertama dan kedua masing-masing adalah methamphetamine seberat 1,528g dan 2,708g. Isu utama yang ditimbulkan oleh responden-responden semasa perbicaraan di Mahkamah Tinggi adalah berkaitan identiti dadah iaitu perbezaan timbangan berat kasar. Hakim bicara mendapati bahawa terdapat kekurangan yang nyata, atau ketara pada jumlah berat kasar yang diperolehi melalui keterangan SP6. Seterusnya, hakim bicara memutuskan bahawa walaupun terdapat jagaan dan kawalan terhadap dadah-dadah tersebut tetapi oleh kerana terdapat kelompongan dan kecacatan dalam kes pendakwaan, beliau melepas dan membebaskan kedua-dua responden tanpa memanggil mereka untuk membela diri.

D

E

F

G

H

I

**Diputuskan**, menolak rayuan pihak pendakwaan:

- A** (1) Dalam hal keadaan di mana terdapat percanggahan material berat kasar dadah, pihak pendakwaan wajib menawarkan beberapa penjelasan bagi percanggahan tersebut dan fakta bahawa percanggahan ini dibiarkan tanpa dijelaskan mewujudkan keraguan munasabah atas identiti ekshibit dadah dan ia tidak terbuka kepada pendakwaan untuk menghujahkan sebaliknya (*Zaifull bin Muhammad v Public Prosecutor & Anor* [2013] 2 MLJ 348 diikut) (lihat perenggan 13).
- B** (2) Walaupun pihak pendakwaan telah mengetahui isu identiti ini telah ditimbulkan dan lagi pula kes *Zaifull* telah memutuskan tentang pentingnya bagi pihak pendakwaan untuk memberi penjelasan bagi percanggahan tersebut, namun malangnya tiada sebarang keterangan yang diberikan oleh saksi-saksi pendakwaan bagi menjelaskan isu penting ini. Wujud keraguan munasabah dalam kes ini di mana barang-barang kes yang dirampas telah sebenarnya telah diusik dan oleh itu, rantaian keterangan dalam kes pendakwaan telah terputus akibat isu ini dan wujudnya keraguan munasabah sama ada barang-barang kes yang dihantar untuk dianalisis adalah barang kes yang sama yang telah dirampas daripada kawalan kedua-dua responden (lihat perenggan 14).
- C** (3) Persoalan-persoalan yang ditimbulkan langsung tidak dapat dijelaskan oleh pihak pendakwaan di dalam kes ini dan seterusnya menimbulkan satu kelompongan atau 'gap' yang besar dalam kes pendakwaan. Keterangan afirmatif diperlukan untuk menghilangkan apa-apa keraguan munasabah yang masih ada atau tinggal atas identiti dadah yang diekshibitkan. Ketiadaan penjelasan yang munasabah membangkitkan keraguan yang munasabah atas identiti dadah dalam kes tersebut (lihat perenggan 14).

#### [English summary]

- G** At the High Court, the respondents were charged under s 39B(1) of the Dangerous Drugs Act 1952 for trafficking in dangerous drugs. Both the respondents were alleged to have committed the offence at the Kuala Lumpur International Airport ('KLIA'). Both the respondents arrived at the KLIA carrying different bags and were observed by police inspector ('SP6') to be suspicious. SP6 then stopped them when they were advancing towards the route heading outside and scanned their bags. As no suspicious objects were detected, further inspection was carried out and two overlapping transparent packages containing crystal substances were found on the inside of the left and right side of the bag. SP6 weighed the nett weight of both packages and the amount retrieved was 4,050g and 4,150g each. Conversely, an analysis at the Chemistry Department confirmed that the crystal substances seized from the first and second respondents' bags, each weighed 1,528g and 2,708g of methamphetamine. The main issue raised by the respondents during the trial at the High Court was in relation to the identity of the drugs which was the nett weight. The trial judge held that there was a blatant or obvious shortage on the
- H**
- I**

nett weight obtained from SP6's evidence. Next, the trial judge held that even though there was possession and control of the drugs but as there was a loophole and defect in the prosecution case, His Lordship acquitted and discharged both the respondents without calling them to enter defence.

**Held**, dismissing the prosecution appeal:

- (1) In the circumstances where there was material discrepancy of the drugs nett weight, the prosecution must bring forth explanations for the discrepancy and the fact that the discrepancy was left without being explained cast a reasonable doubt on the identity of the drug exhibits and it was not open for the prosecution to contend otherwise (*Zaifull bin Muhammad v Public Prosecutor and another appeal* [2013] 2 MLJ 348 followed) (see para 13).
- (2) Even though the prosecution was aware that the issue of identity was raised and in addition to that, the case of *Zaifull* had held on the importance for the prosecution to offer an explanation for the discrepancy, there was, unfortunately, no evidence whatsoever tendered by the prosecution witnesses to explain this important issue. There was a reasonable doubt in the case where the exhibits seized had been tampered with and therefore, the chain of evidence in the prosecution's case had been broken due to this issue and there was reasonable doubt as to whether the exhibits sent for analysis were the same exhibits seized from the control of both the respondents (see para 14).
- (3) The questions raised could not at all be explained by the prosecution in this case and subsequently cast a loophole or a large gap onto the prosecution case. Affirmative evidence was required to erase any existing or residual reasonable doubts left on the identity of the drugs exhibited. The absence of a reasonable explanation raised a reasonable doubt on the drug exhibits in this case (see para 14). ]

#### **Nota-nota**

Untuk kes-kes mengenai rayuan terhadap pelepasan dan pembebasan, lihat 5(1) *Mallal's Digest* (4th Ed, 2014 Reissue) perenggan 214–219.

#### **Kes-kes yang dirujuk**

*Namezam Apandy Abu Hassan v PP* [2011] 3 CLJ 868, MR (dirujuk)

*PP v Wan Razali Kassim* [1970] 2 MLJ 79, MP (dirujuk)

*Zaifull bin Muhammad v PP and another appeal* [2013] 2 MLJ 348, MP (diikut)

A

B

C

D

E

F

G

H

I

**A Undang-undang yang dirujuk**

Akta Dadah Berbahaya 1952 s 39B(1)(a)

**Rayuan daripada:** Perbicaraan Jenayah No 45A-166 Tahun 2011 dan 45A-167 Tahun 2011 (Mahkamah Tinggi, Shah Alam)

**B**

*Mangaiarkarasi Krishnan (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara) bagi pihak perayu.*  
*N Sivananthan (Tina Ong bersamanya) (Sivananthan) bagi pihak responden.*

**C Azahar Mohamed HMR (menyampaikan penghakiman mahkamah):**

[1] Di Mahkamah Tinggi, Bazleh Saeid Saleh ('responden pertama') telah dituduh dengan suatu kesalahan di bawah s 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 ('ADB') kerana memperedarkan dadah berbahaya sejumlah 1,528g methamphetamine. Manakala Talaneh Naser Omar ('responden kedua') juga telah dituduh dengan suatu kesalahan di bawah s 39B(1)(a) ADB kerana memperedarkan dadah berbahaya sejumlah 2,708g methamphetamine.

**D****E**

[2] Kedua-dua responden telah dituduh secara berasingan. Namun, kedua-dua kes tersebut yang masing-masing terhadap kedua-dua responden telah dibicarakan secara bersama di hadapan YA hakim bicara atas alasan kedua-dua kes yang berkenaan melibatkan tarikh, waktu, tempat dan saksi-saksi yang sama.

**F**

[3] Responden pertama dan kedua dikatakan melakukan kesalahan tersebut pada 21 November 2010, kira-kira jam 6.00 petang di tempat Tuntutan Bagasi E, Balai Ketibaan Antarabangsa, Aras 3, MTB, Lapangan Terbang Antarabangsa Kuala Lumpur (KLIA), dalam Daerah Sepang, Selangor.

**G**

Butir-butir pertuduhan adalah seperti berikut:

Pertuduhan terhadap responden pertama

**H**

Bahawa kamu pada 21.11.2010, jam lebih kurang 6.00 petang di tempat Tuntutan Bagasi E, Ruang Ketibaan Antarabangsa, Aras 3, MTB, KLIA, Sepang, di dalam daerah Sepang, di dalam Negeri Selangor Darul Ehsan, telah memperedarkan dadah berbahaya sejumlah berat 1528 gram Methamphetamine dan oleh yang demikian, kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 dan boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama.

**I**

Pertuduhan terhadap responden kedua

Bahawa kamu pada 21.11.2010, jam lebih kurang 6.00 petang di tempat Tuntutan Bagasi E, Ruang Ketibaan Antarabangsa, Aras 3, MTB, KLIA, Sepang, di dalam daerah Sepang, di dalam Negeri Selangor Darul Ehsan, telah memperedarkan dadah berbahaya sejumlah berat 2708 gram Methamphetamine dan oleh yang

demikian, kamu telah melakukan suatu kesalahan di bawah seksyen 39B(1)(a) Akta Dadah Berbahaya 1952 dan boleh dihukum di bawah seksyen 39B(2) Akta yang sama.

A

[4] Di akhir kes pendakwaan, YA hakim bicara mendapati pihak pendakwaan telah gagal membuktikan kes prima facie dan oleh yang demikian telah memerintahkan kedua-dua responden dilepaskan dan dibebaskan tanpa pembelaan mereka dipanggil. Terkilan dengan keputusan tersebut, pendakwa raya telah memfailkan rayuan ke Mahkamah Rayuan.

B

[5] Keterangan kes yang disandarkan oleh pihak pendakwaan boleh diringkaskan seperti berikut. Responden pertama dan kedua tiba di KLIA pada 21 November 2010, jam lebih kurang 6.00 petang. Pada masa tersebut, Sub Insp Ghazali bin Md Din ('SP6') bersama-sama dengan beberapa anggota yang lain telah bertugas membuat pemerhatian di Balai Ketibaan Antarabangsa, Aras 3, Bangunan Terminal Utama, KLIA. Sewaktu menjalankan tugasnya, SP6 telah melihat kedua-dua responden dalam keadaan yang mencurigakan, di kawasan Tuntutan Bagasi Kerosel E. Responden pertama dilihat membawa sebuah beg, eksh P17, manakala responden kedua dilihat membawa sebuah beg yang lain, eksh P13. Sewaktu kedua-dua responden menuju ke laluan keluar di hadapan kaunter pemeriksaan, SP6 telah menahan mereka berdua.

C

[6] Kedua-dua responden kemudiannya telah diminta oleh SP6 ke mesin pengimbas. Setelah kedua-dua beg tersebut diimbas, didapati tiada sebarang objek/imej yang mencurigakan dikesan. Selepas itu, SP6 telah membawa kedua-dua responden bersama-sama beg masing-masing ke Pejabat Narkotik, KLIA untuk pemeriksaan lanjut.

D

E

F

[7] Di Pejabat Narkotik, setelah pemeriksaan rapi ke atas beg eksh P13 dijalankan, SP6 telah menjumpai dua bungkusan berlapis plastik lutsinar di bahagian dalam lantai ruang kiri dan kanan beg tersebut yang dapat mengandungi bahan kristal disyaki dadah. SP6 telah menimbang kedua-dua bungkusan plastik tersebut bersama-sama dengan kandungannya sekali dan beliau mendapati berat kasar kedua-dua bungkusan tersebut adalah 4,150g.

G

[8] Pemeriksaan lanjut oleh SP6 ke atas beg eksh P17 juga menemui dua bungkusan berlapis plastik lutsinar di bahagian dalam lantai ruang kiri dan kanan dalam beg tersebut, yang juga didapati mengandungi bahan kristal disyaki dadah. SP6 juga telah menimbang kedua-dua bungkusan plastik tersebut bersama-sama dengan kandungannya sekali dan beliau mendapati berat kasar kedua-dua bungkusan tersebut adalah 4,050g.

H

[9] Kesemua bungkusan tersebut kemudiannya telah dihantar ke Jabatan Kimia Malaysia untuk dianalisis. Ahli Kimia, Zulkifli Eddin ('SP5') telah

I

- A menjalankan analisis ke atas kandungan dalam semua bungkusan plastik tersebut. Hasil analisis yang dijalankan oleh SP5 mengesahkan bahawa bahan yang disyaki dadah yang dirampas dari beg yang dibawa oleh responden pertama iaitu eksh P17 adalah dadah berbahaya jenis methamphetamine seberat 1528g dan bahan yang dirampas dari beg yang dibawa oleh responden kedua iaitu eksh P13 juga adalah dadah jenis methamphetamine seberat 2708g.
- [10] Di akhir kes pendakwaan, YA hakim bicara berpuas hati bahawa semasa ditahan, kedua-dua responden mempunyai kawalan dan jagaan ke atas beg yang dibawa oleh mereka masing-masing. Walau bagaimana pun, YA hakim bicara mendapati wujud beberapa kelomongan dan kecacatan dalam kes pendakwaan yang gagal dirungkai yang menyebabkan pihak pendakwaan telah gagal untuk membuktikan wujudnya satu kes prima facie terhadap kedua-dua responden di atas pertuduhan-pertuduhan yang dikenakan ke atas mereka. Justeru, kedua-dua responden telah diperintahkan supaya dilepaskan dan dibebaskan di akhir kes pendakwaan tanpa perlu dipanggil untuk membela diri.
- E [11] Seperti mana yang dinyatakan di atas, pada masa yang berkenaan beg eksh P17 dilihat dalam kawalan responden pertama. Beg eksh P13 pula dilihat dalam kawalan responden kedua. Pada beg P13, telah dijumpai dua bungkusan plastik yang ditanda sebagai eksh P28(1)(A) dan P28(2)(A). Pada beg P17, telah dijumpai dua bungkusan plastik yang ditanda sebagai eksh P29(1)(A) dan P29(2)(A). Isu utama yang ditimbulkan oleh responden-responsen semasa perbicaraan di Mahkamah Tinggi adalah berkaitan identiti dadah yang berkenaan akibat dari perbezaan timbangan berat kasar yang telah dilakukan oleh SP5 dan SP6 ke atas bungkusan-bungkusan plastik di atas. Mengikut keterangan SP6, beliau telah menimbang berat kasar eksh P29(1)(A) dan P29(2)(A) dan jumlah yang diperolehi adalah 4,050g, manakala berat kasar bagi eksh P28(1)(A) dan P28(2)(A) adalah 4,150g. Ini adalah berbeza sama sekali dengan keterangan SP5 bahawa berat kasar bagi kedua-dua bungkusan eksh P28(1)(A) dan P28(2)(A) adalah 3,947.1g, dan bagi eksh P29(1)(A) dan P29(2)(A) adalah 3,635.1g. YA hakim bicara telah mendapati bahawa terdapat kekurangan yang nyata atau ketara pada jumlah berat kasar yang diperolehi melalui keterangan SP5 dan SP6 di atas iaitu kekurangan sebanyak 414.90g bagi eksh P29(1)(A) dan P29(2)(A) yang di bawah kawalan responden pertama dan kekurangan sebanyak 202.90g bagi eksh P28(1)(A) dan P28(2)(A) yang di bawah kawalan responden kedua.
- I [12] Adalah penting untuk ditekankan di sini sekali lagi bahawa sewaktu perbicaraan di hadapan YA hakim bicara, isu mengenai keraguan identiti eksh dadah yang berkenaan telah ditimbulkan oleh pihak kedua-dua responden. Umpamanya, sewaktu disoal balas, SP6 telah disoal (lihat ms 146, rekod

rayuan Jilid 2):

A

S : Bagi beg ini, timbangan ahli kimia sebanyak 3947.10 gram bermakna ada perbezaan 202.90 gram, adakah awak tahu kenapa ada kekurangan ini?

J : Tidak tahu.

B

S : Bagi Beg — P17 awak timbang 4050 gram.

J : Ya

S : Timbangan ahli kimia ialah 3635.10 gram bermakna ada perbezaan 414.90 gram, adakah awak tahu kenapa perbezaan ini wujud?

C

J : Tidak tahu.

Selanjutnya di ms 163 rekod rayuan Jilid 2, SP6 disoal balas seperti berikut:

S : Saya katakan bahawa dadah yang dirampas bukan dadah yang dikemukakan di Mahkamah.

D

J : Tidak setuju.

[13] Daripada petikan keterangan SP6 di atas, adalah jelas bahawa pihak pendakwaan mengetahui bahawa identiti dadah yang menjadi asas pendakwaan terhadap kedua-dua responden telah dipertikaikan. Ada satu perkara penting yang wajar kami tekankan di sini. Sewaktu pendengaran di hadapan kami, timbalan pendakwa raya dan peguam perayu telah mengesahkan bahawa sewaktu perbicaraan kes ini di hadapan YA hakim bicara, keputusan kes *Zaifull bin Muhammad v Public Prosecutor and another appeal* [2013] 2 MLJ 348 telah pun diumumkan oleh Mahkamah Persekutuan. Kami juga perhatikan YA hakim bicara telah juga merujuk kes *Zaifull* dalam penghakimannya seperti dapat dilihat di ms 325 rekod rayuan Jilid 3. Dalam hubungan ini, YAA Arifin Zakaria KH sewaktu menyampaikan penghakiman kes *Zaifull* telah menyatakan bahawa dalam hal keadaan di mana terdapat percanggahan material berat kasar dadah yang berkenaan, maka pihak pendakwaan wajib menawarkan beberapa penjelasan bagi percanggahan tersebut dan fakta bahawa percanggahan ini dibiarakan tanpa dijelaskan mewujudkan keraguan munasabah ke atas identiti ekshhibit dadah dan ia tidak terbuka kepada pendakwaan untuk menghujahkan sebaliknya. Inilah apa yang dikatakan oleh YAA Ketua Hakim tentang pentingnya bagi pihak pendakwaan untuk memberi penjelasan terhadap percanggahan tersebut:

E

F

G

H

I

- A The prosecution further argued that based on the evidence before the court, there is no break in the chain of the evidence with regard to the drug exhibit. The prosecution submitted that all the relevant witnesses called by the prosecution had positively identified the drug exhibit based on the contemporaneous markings made by the witnesses. On that premise, the prosecution contended that the discrepancies do not create any doubt in the identity of the drug exhibit.
- B With respect, we could not agree with the prosecution on this issue. We are of the view that, in the circumstance of this case, it is incumbent on the prosecution to offer some explanation for the discrepancies. With the discrepancies left unexplained, this created a reasonable doubt as to the identity of the drug exhibit.
- C In the circumstance, the defence should not have been called at the close of the prosecution case.

Selanjutnya YAA Ketua Hakim telah menekankan:

- D it is a contradiction in terms, to say that there is no break in the chain of evidence, when in fact there exists material discrepancy as to the weight of the drug exhibit.

- [14] Berbalik kepada kes di hadapan kami ini, sungguhpun pihak pendakwaan telah mengetahui isu identiti ini telah ditimbulkan dan lagi pula kes *Zaifull* telah memutuskan tentang pentingnya bagi pihak pendakwaan untuk memberi penjelasan bagi percanggahan tersebut, namun malangnya tiada sebarang keterangan yang diberikan oleh saksi-saksi pendakwaan bagi menjelaskan isu penting ini. Dengan yang demikian, kami bersetuju dengan keputusan YA hakim bicara bahawa wujudnya keraguan munasabah dalam kes ini di mana barang-barang kes yang dirampas telah sebenarnya telah diusik dan oleh itu, rantaian keterangan dalam kes pendakwaan telah terputus akibat isu ini dan wujudnya keraguan munasabah sama ada barang-barang kes yang dihantar kepada SP5 adalah barang kes yang sama yang telah dirampas dari kawalan kedua-dua responden. Persoalan-persoalan yang ditimbulkan di atas langsung tidak dapat dijelaskan oleh pihak pendakwaan di dalam kes ini dan seterusnya menimbulkan satu kelompongan atau ‘gap’ yang besar dalam kes pendakwaan. Kelompongan yang ditimbulkan oleh pihak kedua-dua responden adalah berkenaan identiti barang kes tersebut yang menjurus kepada pokok utama pertuduhan terhadap responden-responden iaitu identiti dadah yang merupakan barang kes dalam pertuduhan. Keterangan afirmatif diperlukan untuk menghilangkan apa-apa keraguan munasabah yang masih ada atau tinggal atas identiti dadah yang diekshibitkan. Pada hemat kami, ketiadaan penjelasan yang munasabah membangkitkan keraguan yang munasabah ke atas identiti dadah dalam kes ini.

I

[15] Berdasarkan semua keterangan yang ada, penemuan-penemuan yang diputuskan oleh YA hakim bicara bahawa tanpa penjelasan, ianya telah menyebabkan satu keraguan munasabah terhadap identiti ekshibit dadah adalah, pada hemat kami, merupakan dapatan fakta YA hakim bicara yang betul setelah beliau melakukan penilaian yang maksimum ke atas saksi-saksi pihak pendakwaan serta semua ekshibit yang dikemukakan; dan oleh itu prinsip undang-undang mantap memperuntukkan bahawa Mahkamah Rayuan tidak wajar mengusik penemuan fakta oleh hakim bicara dalam satu-satu kes tersebut (sila lihat *Public Prosecutor v Wan Razali Kassim* [1970] 2 MLJ 79 dan *Namezam Apandy Abu Hassan v Public Prosecutor* [2011] 3 CLJ 868).

A

B

C

[16] Selain daripada kelompongan atau ‘gap’ yang besar dalam kes pendakwaan yang telah dihuraikan di atas, terdapat juga kelemahan-kelemahan yang lain.

D

[17] Pertama, kecacatan lain terhadap ekshibit-ekshibit, iaitu koyakan-koyakan yang jelas dapat dilihat apabila barang kes tersebut dikemukakan di Mahkamah Tinggi. Keterangan SP6 bahawa beliau cuma mengoyak sedikit penjuru di bahagian atas bungkusan-bungkusan plastik tersebut adalah amat berbeza dengan keadaan fizikal bungkusan-bungkusan plastik yang dikemukakan di mahkamah semasa perbicaraan (sila lihat ms 140 rekod rayuan Jilid 2). Ianya juga jelas bahawa semasa soal balas, saksi-saksi pendakwaan iaitu SP3, SP6 dan SP5 telah mengatakan bahawa mereka tidak tahu menahu berkenaan koyakan-koyakan yang kelihatan pada bungkusan-bungkusan plastik berkenaan. Dalam hubungan ini, YA hakim bicara telah membuat dapatan fakta berikut:

E

F

G

H

Persoalan tentang koyakan-koyakan ini tidak dapat dijelaskan oleh pihak pendakwaan hingga ke akhir kesnya. Pada hemat saya ini telah mengundang keraguan sama ada barang-barang kes ini telah diganggu dan jika telah diganggu, di peringkat mana dan oleh siapa dan to what extent gangguan ini telah memperkuatkan kes pendakwaan atau sebaliknya telah melumpuhkannya.

[18] Pada hemat kami, tidak wajar bagi kami mengusik penemuan fakta oleh YA hakim bicara di atas kerana ianya dibuat sejarah dengan keterangan yang ada. Penemuan fakta ini sekali lagi menyokong dapatan YA hakim bicara bahawa telah timbulnya keraguan bahawa barang-barang kes dalam kes ini telah diusik dan mengakibatkan timbulnya keraguan tentang identiti dadah

I

- A yang menjadi hal perkara pertuduhan terhadap kedua-dua responden.

[19] Kecacatan kedua adalah tentang kehilangan telefon bimbit milik kedua-dua responden. Keterangan dokumentar pihak pendakwaan iaitu senarai bongkar dan borang serah-terima barang kes jelas menyatakan bahawa

- B telefon bimbit kedua-dua responden telah turut dirampas dalam kes ini. Namun begitu, semasa perbicaraan di Mahkamah Tinggi, pihak pendakwaan tidak dapat mengemukakan kedua-dua barang kes tersebut. Apabila disoal, kedua-dua SP3 dan SP6 telah seakan-akan menyalahi sesama mereka dan di akhir kes pendakwaan, tiada penjelasan munasabah berkenaan kehilangan kedua-dua telefon bimbit tersebut ataupun di manakah lokasi sebenar telefon bimbit berkenaan. Dalam hubungan ini, YA hakim bicara telah memutuskan dalam hal keadaan kes ini bahawa kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan telefon bimbit berkenaan mewajarkan pemakaian anggapan bertentangan dalam kes. Inilah apa yang dikatakan oleh YA hakim bicara tentang kelemahan siasatan kes ini:

Perihal telefon bimbit ini adalah relevan memandangkan kedua-dua OKT sewaktu ditahan telah ‘put’ kepada saksi SP3 bahawa beg-beg P-13 dan P-17 telah dibawa oleh mereka untuk diberikan kepada seseorang yang akan menelefon mereka apabila mereka tiba di KLIA. SP6 turut memberi keterangan beliau melihat

- E kedua-dua OKT memegang telefon bimbit dan bercakap-cakap dalam telefon semasa beliau memerhatikan mereka di kawasan Tuntutan Bagasi Karousel E. Dengan demikian telefon-telefon bimbit tersebut adalah relevan lagi penting untuk mengesahkan kebenaran versi yang dicadangkan oleh kedua-dua OKT. Kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan telefon-telefon bimbit tersebut serta componentnya terutama sim card telefon-telefon tersebut dan juga pihak atau individu-individu yang menyimpan telefon-telefon tersebut mewajarkan pemakaian ‘adverse inference rule’ di bawah s 114(g), Akta Keterangan, 1950 yang memihak kepada pihak pembelaan.

F

G [20] Berdasarkan fakta dan keadaan kes ini, kami berpendapat bahawa alasan-alasan yang diberikan oleh YA hakim bicara di atas adalah dapatan-dapatan yang menurut prinsip undang-undang dan tiada kekhilafan di pihak beliau.

H

I [21] Berdasarkan semua alasan di atas, kami sebulat suara mendapati bahawa rayuan pihak pendakwa raya tidak bermerit dan dengan itu, rayuan ini ditolak. Keputusan YA hakim bicara yang telah melepaskan dan membebaskan kedua-dua responden daripada pertuduhan tanpa dipanggil membela diri dikekalkan.

---

826

Malayan Law Journal

[2014] 5 MLJ

*Rayuan pihak pendakwaan ditolak.*

A

Dilaporkan oleh Afiq Mohamad Noor

B

---

C

D

E

F

G

H

I

---